Szerződés a Német Birodalom és Ausztria között vám- és kereskedelempolitikai viszonyaik összehangolásáról
(Hivatalos közlemény, 1931. március 24.)

Az osztrák és a német kormány külügyminisztereik levélváltása (1931. március 19-től) révén kifejezték egyetértésüket, hogy országaik vám- és kereskedelempolitikai viszonyainak kiegyenlítéséről folyó tárgyalások nyomán az alábbi irányelvek alapján és azok keretében szerződést kössenek:

I.

1. A két állam függetlenségének teljes mérvű fenntartása és a harmadik államokkal szemben átvállalt kötelezettségeik maximális tiszteletben tartása mellett a szerződés azt a célt szolgálja, hogy a regionális egyezmények révén megtegyék az első lépést az európai gazdasági viszonyok újjárendezéséhez.
2. A szerződésben mindkét fél külön kötelezettséget vállal, hogy tárgyalások révén minden más állammal, amelyik ezt kívánja, ugyanilyen szabályozásban állapodik meg.

II.
Közös vámtörvény és közös vámtarifa

1. Németország és Ausztria vámtörvényben és vámtarifában állapodik meg, amelyek mindkét vámterületen egyformán, a szerződéssel együtt és annak időtartamára léptetendők életbe.
2. A vámtörvény és a vámtarifa módosítása a szerződés időtartama alatt csak a két fél megegyezésén alapulva hajtható végre.

III.
A beviteli és kiviteli vámok megszüntetése

1. A két ország közötti áruforgalomban a szerződés időtartama alatt nem vethetők ki beviteli és kiviteli vámok.
2. A két kormány a szerződésben állapodik meg arról, szükség van-e közbülső vámokra, s ha igen, mely árukategóriákra és mennyi időre vonatkozóan.

IV.

A két kormány a szerződésben megállapodik a közbülső forgalom ideiglenes szabályozásáról az áruforgalmi adó és olyan áruk tekintetében, amelyek esetében az egyik vagy másik államban monopolhelyzet vagy fogyasztási adók állnak fenn.

V.

Önálló vámigazgatás

1. A két ország vámigazgatása a másik országtól független, s csak saját kormánya alá tartozik. Mindegyik ország saját vámigazgatásának költségeit viseli.
2. A két kormány a fenti alapelv teljes mérvű figyelembevételével, technikai jellegű különleges intézkedések révén gondoskodik a vámtörvény, a vámtarifa és egyéb vámelőírások azonos végrehajtásáról.

VI.

1. A vámokat a német vámterületen a német vámhivatal, az osztrák vámterületen az osztrák vámhivatal veti ki.
2. A szerződés végrehajtásából eredő külön költségek levonása után a behajtott vámok összegét a két ország között elosztási kulcs alapján számolják el.
3. Az erről szóló megállapodások során gondoskodnak arról, hogy az egyik vagy másik ország vámbevételekre vonatkozó zálogjogai ne csorbuljanak.

VII.

A beviteli-, kiviteli- és tranzit-tilalmak feloldása

1. Németország és Ausztria között nem létezhetnek beviteli-, kiviteli- és tranzit-tilalmak. A szerződésben a lehető legnagyobb pontossággal fel kell tüntetni azokat a kivételeket, amelyek a közbiztonság és a közegészségügy okán, vagy más okból szükségesnek bizonyulnak.
2. A két kormány a Németország és Ausztria között 1924. július 12-én megkötött állat-járványügyi megállapodása helyett, amilyen gyorsan csak lehet, de legkésőbb ezen szerződés életbelépésétől számított egy éven belül új megállapodást köt és léptet hatályba, amely Németország és Ausztria között az állatok és állati termékek szállítását ugyanolyan feltételek mellett és ugyanolyan előírások szerint szabályozza, mint amelyek a Németországon és Ausztrián belüli forgalomra érvényesek.

VIII.

A szerződésben a jelenleg érvényben lévő német-osztrák kereskedelmi szerződés idevágó pontjai alapján kell szabályozni azokat a jogokat, amelyek az egyik fél természetes vagy jogi személyeit a másik fél területén letelepedésre, iparűzésre és adózásra vonatkozóan megilleti. Ugyanilyen alapon rendelkezni kell a kétoldalú vasúti és hajózási forgalomról is.

IX.

Harmadik államokkal kötendő szerződések

1. A két kormánynak a szerződés életbelépése után is megmarad azon alapvető joga, hogy harmadik államokkal külön kereskedelmi szerződést kössön.

2. A harmadik országokkal folytatott ilyen jellegű tárgyalások során a német és az osztrák kormány ügyel arra, hogy a másik fél érdekei ne sérüljenek jelen szerződés tartalmát és céljait illetően.
3. *Amennyiben a harmadik államokkal létesítendő kereskedelmi viszonyok egyszerű, gyors és egyenlő szabályozásának érdekében célszerűnek és lehetségesnek tűnik, a német és az osztrák kormány kereskedelmi szerződések megkötéséről közösen tárgyal harmadik államokkal. Németország és Ausztria azonban ebben az esetben is önállóan írja alá és ratifikálja kereskedelmi szerződését, és kölcsönösen csupán a ratifikációs okmányok harmadik állammal történő egyidejű kicseréléséről állapodnak meg.*

X.

Valamennyi kereskedelmi szerződés felülvizsgálata

A két kormány idejében megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a jelenleg érvényben lévő, Németország és Ausztria által harmadik államokkal megkötött kereskedelmi szerződéseit, amennyiben vámtételek megkötéseit tartalmazzák, vagy amennyiben a jelenleg még fennálló beviteli és kiviteli tilalmak végrehajtását és egyéb áruforgalmat érintő előírást csorbítanak, egymással és az itt megkötendő szerződés tartalmával és céljaival összhangba hozzák.

XI.

Döntési eljárás

1. A szerződés súrlódásmentes végrehajtása céljából elő kell írni benne egy teljesen paritásos alapon álló, a két fél képviselőiből álló döntőbizottság felállítását, amelynek a következő feladatokat kell ellátnia:
a) A szerződés értelmezése és végrehajtása tekintetében a két fél között felmerülő nézeteltérések döntőbírói elsimítása;
b) a megegyezés elősegítése olyan esetekben, amikor a szerződés külön megállapodást ír elő a két fél között, vagy a szerződés tartalma szerint az egyik fél szándékainak megvalósítása a másik fél hozzájárulásától függ, s a két fél nem tud megegyezni.
2. A döntőbizottság döntése a fentebb az a) és b) pont alatt felsorolt esetekben mindkét fél számára kötelező érvényű. A döntéshez elegendő a szavazattöbbség; azonos számú szavazat esetén a bizottság elnökének szavazata dönt. A mindenkori elnök kiválasztását a szerződésben a teljes paritás alapelvének megfelelően kell szabályozni.
3. Ha az egyik kormány úgy véli, hogy a döntőbizottság határozata az 1. b) pont alatt felsorolt esetek egyikében gazdasága elemi érdekeit sérti, akkor a szerződést hat hónapos határidőn belül bármikor felmondhatja. Egy ilyen szerződésbontás a lentebb a XII. 2. pontban előirányzott első hároméves periódusban is megengedett.

XII.

1. A megkötendő szerződést ratifikálni kell és a szerződésben meghatározott idő után, amely a ratifikációs okmányok kicserélésekor indul, életbe kell lépnie.

2. A szerződés egyéves határidővel bármikor felmondható, először azonban – a XI. 3. pontban lefektetett határozat kivételével – csak a hatálybalépéstől számított harmadik év leteltével.
3. A szerződés felbontása csak a felbontást kezdeményező ország törvénye alapján történhet.

Forrás:
Gratz Gusztáv: *A német-osztrák vámunió kérdéséhez*. Magyarország Közép-európai Intézete, 1931, Budapest. 23–26. (Tollas Gábor fordítása)